

3D Výprava do Javoříčka 14.-16. červen

Každý rok uzavíráme naši běžnou oddílovou činnost stanovou výpravou. Tento rok není žádnou výjimkou, vydáváme se na místo některým našim členům již dobře známé, místo, kde jsme již na stanové výpravě byli před dvěma roky, totiž na tábořiště u Javoříčka.

Setkáváme se v horkém pátečním odpoledni na autobusovém nádraží na Tržnici. Pro některé z nás ale začala výprava již o 45 minut dříve, protože jsme byli nakoupit jídlo, na kterém se členové na družinovkách předem domlouvali. V 15:38 už se ale sápeme do autobusu směr Litovel ve složení Kozák, Vítek, David V., Šimon, Kája, Vlastík, Řízek, Ondra, Kuba, Pája F., Pevnost, Luke N., Dan, Peťa, Luka, Damián, Štístko, Prokop, Tadeáš, Šotouš a já. Na místě nás pak čeká ještě Lukáš B. a večer se připojuje ještě Lipo, v sobotu pak přijíždí Cedník a Brácha. Za zmínku stojí také náš psí společník Ráchel, která s námi tráví celou výpravu.

V Litovli přestupujeme na autobus do Bouzova – Hvozdečka, které mají někteří z nás spojené s historkou o „Džon Dýrovi“ anebo kofolce. Ze zastávky nás čekají přibližně tři a půl kilometru pochodu, naštěstí především v lese, který nám pomáhá překonat úmorné vedro. Na tábořiště přicházíme kolem páté hodiny odpoledne, zabydlujeme se a objevujeme okolí. Tábořiště je umístěné na kraji rozlehlé louky s malým dřevěným přístřeškem na kraji lesa. V blízkosti je studánka s chladivou pitnou vodou, takže nemusíme pro životodárnou tekutinu nikam daleko. Vlčata samozřejmě se pochopitelně téměř okamžitě rozutečou po okolí a jejich zvědavost je korunována zásadním odhalením – kdesi v houštině zahlédla mrtvou srnku, o čemž nás samozřejmě běží okamžitě informovat.

Když všechny stany a rygelovský přístřešek stojí, dáváme se do hraní první hry. Při té se rozdělujeme na dva týmy a následně v rámci každého týmu na Obránáře, Střelce a jednoho Krále. Cílem hry je zasáhnout krále soupeřova týmu, na počátku hry však nikdo neví, kdo je soupeřův král, což nahrává různým riskantním strategiím. Nejspíše právě kvůli vedru se však nikdo moc nedokáže soustředit, a tak koncentrace upadá již při vysvětlování pravidel, které hned několik členů nechápe, jak zjišťujeme během hry.

Následně se rozhodujeme, že nejlepším místem k trávení času ve zničujícím horku je přece jenom jakékoli místo u vody. Zabíráme tedy pozice v blízkém rybníčku – bahňáku, který ale vypadá, že je relativně často navštěvován kolemjedoucími cyklisty. Ač původní plán počítal jen s opláchnutím, zůstáváme u rybníčku rozhodně déle než hodinu a věnujeme se neorganizovanému ráchání ve vodě. Po návratu se pouštíme do přípravy večerního táborového ohně. Část členů však v neskutečném dusnu ještě hraje večerní fotbálek. Setkáváme se u táboráku, kde zpíváme většinou dobře známé písničky, opékáme marshmallow a čteme zápisy z dřívějších výprav.

V sobotu vstáváme kolem 7:30 a vyrážíme na krátkou rozcvičku při které hrajeme hru s ovci, vlky a masožravým zelím. Vracíme se do tábora, dáváme si snídani a plánujeme další aktivity. Dopoledne hrajeme Praporky, velmi taktickou hru, kdy se každý tým snaží ukořistit vlajku soupeřova týmu ze speciální zóny umístěné uprostřed území soupeře. Posléze nás čeká poslední etapa CRH – družiny

získávali potřebné vybavení pro cestu a přežití na planetě Mars, v této etapě dostali šanci ho otestovat. V šesti kolech družiny soupeří o přenesení co největšího množství materiálu skrz různé náročné podmínky na cestě, musí se také vyhýbat nevyzpytatelným (a)steroidům v podobě členů vedení. Nejúspěšnější je nakonec družina Stopařů i přes nejnižší počet členů jejich družiny na výpravě.

Těsně před obědem pak hrajeme golf, pomocí roztodivných golfových holí se snažíme dostat míček k vybraným tyčkám, tedy jamkám. Je jasné vidět, kdo si dal hledáním správné hole práci a kdo vzal první klacek, který mu přišel pod ruku. Nakonec stíháme pouze dvě jamky, jedna z nich však prochází záludným rápelím plným svízele. Dáváme se do vaření oběda, kdy si každá družina kuchtí to, co si sama navolila, v jednom případě jsou to těstoviny s červenou omáčkou, v druhém pak s tuňákem.

Již od desíti hodin dopoledne na nás vlčata i skauti naléhají, abychom šli k vodě tak jako předchozí den. Nakonec jejich prosby vyslyšíme a vyrážíme na koupačku. Po klasických volních hrátkách hrajeme hru s balonky, na kterých jsou různé symboly. Úkolem hráčských týmů je získat co největší počet originálních symbolů, protože stejné symboly se vícekrát nezapočítávají. V zuřivé vodní bitvě, které se účastní i několik žraloků a Bludný Holanďan v podání Šotouše nakonec vítězí Cedníková skupina. Pár desítek minut poté se vracíme zpět do tábora, ale s velkými obtížemi, dostat členy z vody totiž není žádný med.

V táboře hrajeme americkou schovku zatímco Tadeáš se Štístkem vaří večeři. Dlouho ale řešíme, zda jít na večerní procházku a nebo se věnovat jinému večernímu programu. Nakonec se po večeři rozdělujeme na dvě skupiny, jedna hraje fotbal a druhá vyráží do Javoříčka.

Předpověď počasí nás informuje, že právě večer má přijít silná bouře, mnoho z nás se obává, zda jejich stany vydrží liják. Klasicky také někteří milovníci procházek zapomněli zavřít své stany, a tak se vracíme relativně brzy, zabezpečujeme stany a většina členů jde spát po dnešním náročném dni.

Bouři jsme všichni přežili, dokonce nikdo netrpěl přílišnou mokrostí, alespoň z toho, co vím. Ráno po snídani hrajeme Titánskou bitvu, kdy mají hráči za úkol vysvobodit Titány (vedoucí) a následně díky jejich pomoci získávat co největší počet bodů. Body je možné získat za zabití Titána, jeho osvobození anebo dobytí soupeřovy základny Titánem.

Následně se již pomalu balíme a vyrážíme na deštivou cestu na zastávku Bouzov, Hvozdečko. Do Olomouce přijíždíme kolem čtvrté hodiny odpoledne a loučíme se. Věřím, že se výprava vydařila a příště nás bude ještě více. Na viděnou na táboře v Holštejně a nebo na zahajovací výpravě v září!

Pavel